

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาอย่างเป็นแขกของลูก ดังนั้นลูกต้องเคารพท่าน ลูกได้เชื่อเชิญท่านให้มาที่นี้ด้วยความรัก ลูกต้องเคารพท่านด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่แสดงความไม่เคารพ
- คำถาม:** ลูกๆ ควรจะมีความซาบซึ้งใจอย่างสม่ำเสมอ? จะกล่าวอย่างไรหากความซาบซึ้งของลูกไม่เพิ่มขึ้น?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใดได้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในฐานะที่เป็นแขก ให้ความซาบซึ้งนี้คงอยู่สูงอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งของลูกนั้นเพิ่มขึ้นตามลำดับกันไป แม้ว่าจะเป็นของพ่อแล้วลูกบางคนก็ยังมิสติปัญญาที่สงสัยและปล่อยมือของท่าน และแล้วก็จะกล่าวได้ว่านั่นคือโชคของพวกเขา

โอมซานติ โอมซานติ จะต้องพูดอย่างนี้สองครั้ง ลูกรู้ว่าผู้หนึ่งคือบาบาและอีกหนึ่งคือดาด้า ทั้งสองอยู่ด้วยกัน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าสูงสุด แต่คำว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” นั้นเรียบง่ายมาก ลูกจะไม่เพียงแต่พูดว่า “พ่อ” ลูกพูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” คำยกย่องของท่านก็สูงมากด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าท่านได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านเองมาและบอกลูก: พ่อได้รับการเชิญให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าท่านเป็นผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์อย่างไรหรือท่านมาเมื่อไหร่ ไม่มีใครรู้ว่าอาณาจักรเป็นของใครมาเป็นเวลาครั้งวงจรในยุคทองและยุคเงินและมันถูกก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้เป็นพ่อมาอย่างแน่นอน บางคนเรียกท่านว่าผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ บางคนเรียกท่านว่าผู้ปลดปล่อย พวกเขาเรียกหา: พาพวกเราไปสู่สวรรค์ ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกเชื่อเชิญท่านให้มายังโลกที่ไม่บริสุทธิ์: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราเป็นผู้อาศัยของบาร์ดที่สูงส่ง ตำแหน่งของท่านนั้นสูงมาก ท่านเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุด ลูกเรียกหาท่านเพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ไม่เช่นนั้นแล้วใครจะสามารถปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวันนี้? ความซาบซึ้งของลูกๆ ควรจะคงอยู่ในระดับสูงเมื่อรับฟังสิ่งเหล่านี้ อย่างไรก็ตามความซาบซึ้งนั้นก็ไม่ได้สูงมากเช่นนั้น คนอื่นมีนมมาโดยการดื่มแอลกอฮอล์แต่ลูกนั้นไม่ได้มีนมมาด้วยการรับสิ่งนี้ ที่นี้เป็นเรื่องของการสร้างสมความรู้และคุณธรรม เป็นเรื่องของโชคด้วยเช่นกัน พ่อเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ยิ่งใหญ่มาก แม้แต่ในบรรดาลูกก็มีบางคนที่ไม่มีความศรัทธาอย่างแท้จริง หากลูกทั้งหมดมีศรัทธาแล้วทำไมลูกบางคนจึงวิ่งหนีไปเมื่อพวกเขามีความสงสัย? พวกเขาหนีพ่อ เมื่อลูกเป็นของพ่อสติปัญญาของลูกก็ไม่ควรจะมี ความสงสัยใดๆเกี่ยวกับพ่อ พ่อโน้มศีรษะ มีคำกล่าวไว้ว่า: พวกเขาตระหนักจักบาบาและรู้สึกอัศจรรย์ใจ พวกเขาพูดว่า “บาบา” พวกเขาฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่น จากนั้น โอ้ มายา! เธอเติมสติปัญญาของพวกเขาด้วยความสงสัย พ่ออธิบายว่าไม่มีสาระใดๆในคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: ไม่มีใครรู้จักพ่อ แม้แต่ในบรรดาลูกๆ ก็มีเพียงบางคนเท่านั้นที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง และนั่นก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก ลูกรู้สึกเช่นกันว่าการจดจำระลึกถึงของลูกไม่มั่นคง นั่นดวงวิญญาณคือจุด บาบาก็คือจุดเช่นกัน ท่านคือพ่อของเรา ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง ท่านพูดว่า: พ่อรับการคำจูนของร่างนี้ ชื่อของพ่อคือชีวา ชื่อของพ่อ ชื่อของดวงวิญญาณนี้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ชื่อของร่างกายของลูกนั้นเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ เป็นร่างกายที่ได้รับชื่อ เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้นชื่อของเจ้าสาวจะเปลี่ยนไปและแล้วชื่อนั้นก็ถูกกำหนดไว้ พ่อพูดว่า: เวลาจึงทำให้สิ่งนี้มั่นคง: “นั่นคือดวงวิญญาณ” เป็นพ่อที่ให้คำแนะนำนี้: เมื่อไหร่ก็ตามที่มีการเบี่ยงเบนไปจากศีลธรรมและมีการประณามเป็นเวลานั้นที่พ่อมา ลูกไม่จำเป็นต้องยึดมั่นกับคำพูดใดๆ พ่อเองพูดว่า: พวกเขานำพ่อไปใส่ในก้อนกรวดและก้อนหินและประณามพ่ออย่างมาก นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ วงจรแล้ววงจรเล่า หลังจากที่พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในลักษณะนี้และประณามพ่อเท่านั้นที่พ่อจึงมา นี่คือบทบาทของพ่อวงจรแล้ววงจรเล่า ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดในสิ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ผู้คนมากมายก็ถามลูกว่า: “หากท่านมาในบาร์ดเท่านั้น บาร์ดนั้นจะกลายเป็นสวรรค์จริงๆหรือ?” ใช่ นี่คือบทบาทดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์พูดว่า: พวกเขาเรียกหาพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น พ่อบริสุทธิ์เสมอ พ่อควรจะได้รับ การเชื่อเชิญให้เข้าไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่มีความจำเป็นสำหรับพ่อในโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาพ่อในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น: ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! พ่อช่างเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกยังคงจดจำพ่อเรื่อยมาเป็นเวลาครั้งวงจร ที่นี้หากลูกเชิญบุคคลสำคัญให้มา การเชิญนั้นก็จะคงอยู่มากที่สุดไม่เกินหนึ่งถึงสองปี หากไม่ใช่ปีนั้นผู้หนึ่งผู้นั้นก็มาในปีหน้า ลูกจดจำผู้เดียวนั้นเป็นเวลาครั้งวงจร การมาของผู้เดียวนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในบทบาทของท่านด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน ท่านคือพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ในด้านหนึ่งมนุษย์ก็เชิญพ่อด้วยความรักและอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็ทำให้

คำสรรเสริญของท่านเสื่อมเสีย ในความเป็นจริงผู้เดียวนั้นคือแขกผู้มีเกียรติสูงสุด แต่พวกเขาได้ทำให้เกียรติของท่านเสื่อมเสีย พวกเขาเพียงแต่พูดว่า: ท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหินอยู่ในทุกสิ่ง ท่านคือผู้ที่ทรงอำนาจสูงสุด พวกเขาเชื่อเชิญพื่อให้มาด้วยความรักอย่างมากด้วยเช่นกันแต่พวกเขาที่ไม่รู้จักคืออย่างสมบูรณ์ พ่อมาและให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก และบอกลูกว่าฉันคือพ่อของลูก พ่อถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เมื่อทุกคนถูกชังโดยราวันเท่านั้นที่พ่อต้องมา เพราะผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือเจ้าสาวซึ่งเป็นสืดาของท่าน พ่อคือเจ้าบ่าวซึ่งเป็นราม ไม่ใช่เรื่องของสืดาคนเดียว ท่านปลดปล่อยสืดาทั้งหมดจากกรงขังของราวัน นี่เป็นเรื่องที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่โลกจะกลับมาเก่าแล้วใหม่ บางคนก็เติบโตและแก่ขึ้นอย่างรวดเร็ว คนอื่นคงอยู่เป็นเวลานานกว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างถูกต้องในละคร พ่อต้องมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เมื่อพ่อมาเท่านั้นที่พ่อจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูกและอธิบายความลับของวงจร ไม่มีใครตระหนักจักพ่อและพวกเขาที่ไม่รู้จักบราห์มา วิษณุ และชังการ์ ลักشمิและนารายณ์ หรือราม และสืดา เหล่านี้เป็นนักแสดงที่สำคัญที่สุดในละคร สิ่งนี้ใช้กับมนุษย์ ไม่ได้มีมนุษย์ที่มีแปดหรือสิบแขน เหตุใดจึงมีการแสดงให้เห็นว่าวิษณุมีสี่แขน? สิบหัวของราวันคืออะไร? ไม่มีใครรูสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและพูดความรู้ของตอนเริ่มต้นกลาง และตอนจบของโลก ท่านพูดว่า: พ่อคือแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแต่พ่อนั้นก็แฝงตัวด้วยเช่นกัน มีเพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามแม้ว่าลูกจะรู้ ลูกก็ลืม ลูกควรจะมีควมนับถืออย่างมากต่อท่าน ลูกควรจดจำท่าน ดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนดวง วิญญาณสูงสุดก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีเรื่องของการมีภาพถ่ายสำหรับสิ่งเหล่านี้ ลูกเพียงแค่ต้องมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณจดจำพ่อและปล่อยวางจากจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูก เห็นแต่สิ่งที่ไม่สูญสลายเท่านั้น ทำไมลูกถึงมองร่างกายที่สูญสลายเล่า? กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม มากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมมากตามนั้นและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง พ่อสอนโยคะ, การจดจำระลึกถึงที่ง่ายดายมาก มีโยคะหลากหลายประเภท คำว่า “การจดจำระลึกถึง” นั้นถูกต้องแม่นยำ ต้องใช้ความเพียรพยายามในการจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นพ่อ มีไม่กี่คนที่พูดสัจจะ เมื่อพวกเขาพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานเท่านี้ เมื่อพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงเลย พวกเขาจะละอายที่จะพูดเช่นนั้น พวกเขาเขียนว่า: ตลอดทั้งวันฉันได้้อยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมง ดังนั้นพวกเขาควรจะละอายใจ พ่อเช่นนั้นควรได้รับการจดจำทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ลูกก็จดจำท่านเป็นเวลาเพียงแค่หนึ่งชั่วโมงเท่านั้น! ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แฝงตัวอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกเชิญพื่อให้มาดังนั้นผู้เดียวที่มาจากที่ไกลมากก็จะเป็นแขก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เป็นแขกในโลกใหม่พ่อมาในโลกเก่าเท่านั้น พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ โลกนี้เก่า ไม่มีใครรูสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งช่วงอายุของโลกใหม่ พ่อพูดว่า: มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก และแล้วตามละครความรู้นี้ก็หายไปและหลังจากหนึ่งวงจรบทบาทนี้ก็ซ้ำรอยอีกครั้งหนึ่ง พวกเขาเรียกหาพ่อ ปีแล้วปีเล่าพวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา วันครบรอบของผู้ที่มาและจากไปก็ได้มีการเฉลิมฉลองกันทุกปี วันเกิดของชีพบบาก็ได้มีการเฉลิมฉลองทุกๆ 12 เดือนเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาเริ่มที่จะเฉลิมฉลอง พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: เป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาเขียนว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นหลายแสนปี พ่อพูดว่า: วงจรนี้เป็นเรื่องของ 5000 ปี แนนอนว่าอาณาจักรของเทพเหล่านี้คงอยู่ในบาร์ต ดังนั้นพ่อพูดว่า: พ่อเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของบาร์ต ลูกยังคงให้การเชิญพื่อต่อไปอีกเป็นเวลาค้างวงจร เมื่อลูกไม่มีความสุขเป็นอย่างมาก ลูกก็พูดว่า “โอ ผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา!” พ่อต้องมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อก็ต้องการพาหนะเช่นกัน ดวงวิญญาณนี้เป็นสัญลักษณ์อมตะ นี่คือบัลลังก์ พ่อเองคือสัญลักษณ์อมตะด้วย ท่านมาที่นี้และนั่งบนบัลลังก์นี้ สิ่งเหล่านี้น่าสนใจมาก! หากมีคนอื่นได้ยินเขาก็จะประหลาดใจ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาที่ท่านทำตามคำแนะนำและทิศทางของพ่อ! ให้เข้าใจว่าเป็นชีพบบาที่กำลังให้คำแนะนำและทิศทางเหล่านี้ เป็นชีพบบาที่กำลังพูดมูรลี ผู้นี้พูดว่า: ฉันก็เล่นมูรลีของท่าน(ชีพบบา) เช่นกันและก็รับฟังสิ่งนั้น คือผู้เดียวนั้นที่พูด ผู้ที่มีคำควรแก่การกราบไหว้บูชาอันดับหนึ่งก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เวลานั้นท่านคือผู้ความเพียรพยายาม ลูกๆ ควรพิจารณาตนเองอยู่เสมอว่ากำลังได้รับศรัทธาของชีพบบา แม้ว่าจะมีบางสิ่งผิดไปท่านก็ทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง เมื่อมีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนนี้ชีพบบาจะรับผิดชอบ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถึงอย่างไรอุปสรรคก็จะมา อุปสรรคที่รุนแรงมากจะมา ลูกๆ ของลูกเองก็จะสร้างอุปสรรคแก่ลูกด้วยเช่นกัน ดังนั้นจงเข้าใจเสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังอธิบายและแล้วลูกก็จะมี การจดจำระลึกถึงท่าน ลูกๆ มากมายก็คิดว่าบราห์มาบาบา นั้นกำลังให้คำแนะนำเหล่านี้ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงชีพบบาเท่านั้นที่รับผิดชอบ เมื่อพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างชั่วแล้วชั่วเล่าพวกเขาก็เฝ้าแต่มองดูผู้นี้ ชีพบบาเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น! ทั้งที่เป็นเช่นนั้นคนงานรถไฟฯฯ ก็ไม่ได้ตระหนักจักท่าน พวกเขาจะตระหนักจักหรือเข้าใจผู้ที่ไม่มีตัวตนได้อย่างไร? ท่านไม่สามารถล้มป่วยได้ ดังนั้นไม่ว่าจะด้วยเหตุผลอะไรสำหรับการล้มป่วยฯฯ มันจะเป็นไปกับผู้นี้ พวกเขาจะสามารถรู้อะไรเกี่ยวกับผู้เดียวที่อยู่ในผู้นี้? ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปเช่นกัน ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกดวงวิญญาณและผู้นี้คือพ่อของมวลมนุษย์ ดังนั้นทั้งสองนี้จึงกลายเป็นแขกที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น พ่อพูดว่า: ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นมันถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อก็ถูกผูกไว้ในละครด้วยเช่นกัน

เพราะสิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อไม่สามารถทำอะไรได้เลยกับสิ่งนั้น มายามีพลังมากเช่นกัน ทั้งรามและราวันก็มีบทบาท หากราวันจะต้องเป็นใครบางคนที่มีชีวิตอยู่ในละครเขาก็จะพูดเช่นกันว่า: ฉันก็มาตามละครเช่นกัน นี่คือการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ความสุขนั้นอยู่ในโลกใหม่ความทุกข์อยู่ในโลกเก่า ในโลกใหม่ก็มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นในขณะที่ในโลกเก่ามีมนุษย์มากมาย พวกเขาเพียงแค่อธิษฐานขอให้พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นให้มาและชำระโลกให้บริสุทธิ์ เป็นเพราะเคยมีความสุขอย่างมากมายในโลกที่บริสุทธิ์ที่พวกเขาเรียกหาทำนองแล้วจริงแล้ว พ่อให้ความสุขแก่ทุกคน แล้วก็จากไป บทบาทนี้ซ้ำรอยอีกครั้งในเวลาี่ โลกจะไม่มีวันมาถึงจุดจบ มันเป็นไปได้ที่โลกนั้นจะจบสิ้นลง มหาสมุทรก็ยังคงอยู่ในโลกด้วยเช่นกัน นี่คือการสาม พวกเขากล่าวว่า: มันกลายเป็นน้ำท่วม ที่มีน้ำและมีแต่ฟ้าเท่านั้นใน ทกหนแห่ง อย่างไรก็ตามโลกก็คือพื้น มีน้ำด้วยเช่นกัน พื้นโลกหรือชั้นโลกไม่สามารถถูกทำลายได้ น้ำก็อยู่บนพื้นนี้หรือ ชั้นนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามในชั้นสองและชั้นหนึ่งซึ่งเป็นอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่มีน้ำ โลกที่ ไม่มีขีดจำกัดนี้มีสามชั้น ไม่มีใครนอกจากลูกๆรูสิ่งนี้ บอกทุกคนถึงประเด็นของความสุขนี้ด้วยความสุขมาก อนุสรณ์ของ ความสุขเหนือประสาทสัมผัสนี้เป็นที่จดจำของผู้ที่ได้สอบผ่านอย่างสมบูรณ์เท่านั้น ผู้ที่ข้องแวะในงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน และไม่ได้ทำอะไรเลยนอกจากงานรับใช้อย่างต่อเนื่องก็มีประสบการณ์ของความสุขมาก มีบางวันเมื่อมนุษย์ตื่นตัวในเวลา กลางคืน อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณเหนือยล้าเราก็ต้องไปนอน เมื่อดวงวิญญาณนอนหลังร่างกายก็จะนอนหลับด้วย เช่นกัน หากดวงวิญญาณไม่ได้นอนหลับ ร่างนั้นก็ไม่ได้นอนหลับด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่เหนื่อยล้า ใครที่พูดว่า“ วันนี้ฉันเหนื่อยจริงๆ”? ดวงวิญญาณ ลูกนั้นต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกต้องทำความ เพียรพยายาม หากลูกไม่จดจำพ่อและไม่อยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณลูกก็เริ่มที่จะมีการจดจำความสัมพันธ์ทางร่างกาย ะลาของลูก พ่อพูดว่า: ลูกมาอย่างเปลือยเปล่าและลูกต้องกลับไปเปลือยเปล่า ลืมความสัมพันธ์เหล่านี้ของร่างกายๆลา จดจำพ่อในขณะที่อยู่ในร่างนั้นแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ไม่มีใครนอกจาก ลูกๆที่รู้จักท่าน พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องธรรมดา พ่อผู้ชำระชำระให้บริสุทธิ์ได้มาแล้ว หาก พวกเขารู้สิ่งนี้ ใครจะรู้ว่ามันจะมีฝูงชนมากแค่ไหน? เมื่อบุคคลสำคัญมาที่นี่ก็มีฝูงชนเช่นนั้น ดังนั้นตามละครบทบาทของ ผู้เดียวนี้คือการอยู่อย่างแผ่วเบา เมื่อลูกก้าวหน้าไปเรื่อยๆ อิทธิพลของลูกก็จะค่อยๆเพิ่มขึ้นทีละน้อยๆ และการทำลายล้าง ก็จะเกิดขึ้น ไม่ใช่เป็นราวกับว่าทุกคนจะสามารถพบกับบาบา พวกเขาคิดว่าพ่อดังนั้นพวกเขาจะได้รับคำแนะนำของท่าน ที่ เหลือจะไม่สามารถมาที่นี่ได้ ยกตัวอย่างเช่นลูกสาวที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ไม่สามารถพบกับบาบาได้ พวกเขาอดทนต่อการถูก ทำร้ายอย่างมาก ผู้คนไม่สามารถละเลิกกิเลสได้ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรโดยที่ไม่มีสิ่งนั้น อ๊ะ,แต่เป็นภาระของโลกนั้นอยู่กับพ่อหรืออยู่กับลูก? หากพวกเขารู้จักพ่อพวกเขาก็จะไม่ถามคำถามเช่นนั้น บอกพวกเขา ว่า: อย่างน้อยก่อนอื่นใดจงตระหนักว่ารู้จักพ่อแล้วคุณจะได้รู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ลูกต้องมีวิธีที่ฉลาดในการอธิบาย อ๊ะชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้มองดูร่างกายที่สูญสลายของใครแต่ง เพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เก็บรักษาจารึกของการจดจำระลึกถึงที่ซื่อสัตย์ของคุณ
2. จงอยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้ทั้งวันและคืนและเหตุอันเองจึงมีประสบการณ์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด อธิบายด้วย ความสุขถึงความลับของสามโลกแก่ทุกคน มีศรัทธาที่ไม่ขาดตอนในศรัทธาที่ชีพบาบาให้และก้าวไปข้างหน้า อย่าได้ขุ่นมัว ไม่พอใจเมื่ออุปสรรคมา ชีพบาบารับผิดชอบ ดังนั้นไม่ต้องมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งใด

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานและประทานพร และอุทิศเวลาและความคิดของตนเองเพื่องานรับใช้ ตอนนี้แทนที่จะใช้เวลาของลูกไปกับเรื่องเล็กน้อยสำหรับตัวลูกเอง สำหรับร่างกายของลูก สำหรับจิตใจ ของลูก สำหรับความพยายามทางจิตวิญญาณของลูกหรือสำหรับการเติมเต็มความรับผิดชอบในความ สัมพันธ์ จงอุทิศสิ่งนั้นเพื่องานรับใช้นี้ เวลานี้จงเฉลิมฉลองการอุทิศตนนี้ ให้มีความรักในการ ทำงานรับใช้ทุกลมหายใจและอยู่อย่างซึมซับอยู่ในการทำงานรับใช้และลูกจะได้รับของขวัญโดยอัตโนมัติ เพื่อความก้าวหน้าของตนเอง การให้ประโยชน์กับตนเองนั้นหลอมรวมเข้ากับการให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดังนั้นจงเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ นายผู้ประทาน และผู้ประทานพร

คติพจน์: ลดความต้องการของลูกค้าและปัญหาของลูกค้าจะลดลง

***** โอม ชานติ *****